

Paragraphens øvrige Indhold veed jeg heller ikke, naar disse Sager skulle antages at være bragte til deres Ende; thi, skal vedkommende Klager eller Andrager have Ret til at ledsage Embedsmandens Erklæring med yderligere Oplysninger, maa det vel ogsaa staae Embedsmanden frit for at give sine yderligere Erklæringer over disse yderligere Oplysninger, og der maatte vel altsaa foreskrives en vis Form, der gjorde det muligt at vide, naar dette var bragt til Ende.

C. C. Møller: Jeg har i de 18 Aar, jeg har været Embedsmand, aldrig ønsket at holde nogen Erklæring hemmelig, men altid været villig til at meddele den, hvad enten det var en Ansøger eller en Klager, som ønskede, at jeg skulde meddele en Erklæring; jeg har altid været redbon dertil, men derfor kan jeg nok forstaae, at der kan være Tilfælde, hvor man kunde ønske, at det, man havde udtalt i en eller anden Sag, ikke saaledes blev meddeelt for Alle, og jeg tør i den Henseende appellere til den ærede Forsamlings egen Erfaring. Jeg vil tage et Exempel: Dersom jeg ønsker en Tjener, og jeg gjerne vil høre, hvorledes han har forholdt sig i sin tidligere Tjeneste, da gaaer jeg hen til den Mand, i hvis Tjeneste han har været, og spørger ham, vistnok under fire Dine, hvorledes denne Tjener har forholdt sig. Man kunde nu mene, at man gjorde bedre, naar man kaldte alle Medtjenerne sammen i Borgestuen og der i hele Tjenerskabets Nærværelse spurgte Huusbonden, hvorledes han havde forholdt sig, men jeg troer dog, at de Fleste ville vælge den Vej, at spørge Huusbonden under fire Dine, og at de saa ville faae en bestemt Udtalelse om Huusbondens Tilfredshed eller Utilfredshed, end naar han skal aflægge den i hele Tjenerskabets Overværelse. Jeg kan saaledes nok indsee, at der kan være Tilfælde, hvor man kan ønske, at de Udtalelser, man har at gjøre, ikke komme til Alles Kundskab, og at man bedre faaer Sandheden at vide af de rette Vedkommende, naar man kun faaer den meddeelt under fire Dine.

Hass: Jeg troer dog ikke, at den sidste ærede Talers Lignelse kan passe aldeles i det Forhold, hvorom der her er Tale, thi Ingen

wilde dog vel ene og alene troe en Huusbondens Vidnesbyrd, naar det var usfordelagtigt for Tjenesteyendet; det vilde idetmindste være en meget eenfaldig Vej at gaae, medmindre der var haandgribelige Bevisligheder tilstede. Efter Alt, hvad jeg iøvrigt har hørt om denne hele Sag, tillader jeg mig at kalde Noget i Erindringen, som jeg troer hører til Børnes lærdommen og nok ogsaa staaer i Valles Lærebog, og det er, at man ikke maa sætte sit Lys under en Skjeppe, men skal lade det skinne for Menneskene. Men den Skjeppe, som saa ofte sættes over Ansøgningerne, fører den Titel: Det Ansøgte kan ikke bevilges, og det var usseligt, om denne Skjeppe kunde lettes noget, saa at man kunde see, hvad Lys der skinner under den. Det er min simple Mening, thi da kunde man dog idetmindste oplyses om Grundene til disse Ord og maa skee endog finde dem meget billige, medens vi nu slet ikke kjende dem og derfor maae finde Afflaget høist ubilligt.

J. Petersen: Maa jeg bede om Ordet.

Formanden: Der er begjært Afslutning af Forhandlingerne af følgende Medlemmer: Schack, Baudiz, H. Hage, Schovelin, C. Jensen, Tillisch, Hall, Lund, Gram, Wilkens, H. Nielsen, Raben, Jørgensen, C. C. Møller og Wiedemann.

Med 43 Stemmer mod 23 vedtoges det derpaa, at Afslutning skulde finde Sted.

Det fattes derpaa under Afstemning ved Navneopraab, der var begjært af G. Winther, Clausager, Christensen, P. Knudsen, L. Schøler, Torkelsen, Uhre, Bank, L. Jensen, Hass, J. F. Petersen, J. Petersen og Andersen, om Lovforslaget skulde overgaae til 2den Behandling, hvilket, som nedenstaaende Liste nærmere udviser,

vedtoges med 74 Stemmer mod 6.

Ja.

Barfod; Gram; Wab; Wilkens; Alberti; Andersen; Bang; Bank; Baudiz; Bohr; Brodersen; Christensen; Clausager; Clausen; Ettrup; Fischer; Frølund; Gad; Gomard; Hage, H.; Hall; Hansen, J. A.; Hansen, L.; Hansen, P.; Hass; Høier; Jensen, Chr.; Jensen, Jens; Jensen, Joh.; Jensen, L.; Jensen,